

HET FISCAAL ATTEST: EEN KLEINE PRIJS VOOR SOLIDARITEIT

Morgen reikt *De Standaard* zijn *Solidariteitsprijs* uit aan de non-profitorganisatie met de knapste advertentie. De winnaar mag in het najaar nog driemaal paginagroot en gratis adverteren. Daarmee toont de redactie haar aandacht voor wat maatschappelijk leeft en biedt ze organisaties een buitenkans voor extra publiciteit en (fondsen)werving.

Overheid verleidt gulle gevers

Ook onze overheid geeft kansen aan non-profitorganisaties zoals Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Ziekenzorg CM, Welzijnzorg, Pax Christi, Vredesactie, Handicum, Universiteit Vrije Tijd Davidsfonds en Liga voor Mensenrechten. Niet alleen door rechtstreeks een duik in het zakje te doen – lees: subsidie te verstrekken – maar door de gulheid van burgers te belonen. Via het systeem van fiscale attesten kan je immers giften aan goede doelen van je belastingen aftrekken. Dat systeem is het gevolg van een bewuste politieke keuze: wat waardevol is, verdient ondersteuning, direct en indirect. Deze praktijk bestaat ook in alle geuren en kleuren voor het bedrijfsleven. Dus waarom ook niet een bescheiden toepassing

om de solidariteit te steunen?

Goed plan dus: we stimuleren dingen die we maatschappelijk waardevol vinden, door er minder belastingen voor te heffen. Iedereen blij, op voorwaarde dat het plan goed wordt uitgevoerd. Maar daar wringt het schoentje: de handrem staat op. Organisaties die aan hun wel-doeners een fiscaal attest willen geven, zitten verwickeld in een kafkaïaans klunwen. Ze moeten immers eerst een vergunning krijgen van het ministerie van Financiën. Daar stuiten de dossiers op

**Waardevolle
initiatieven
verliezen
middelen, gulle
gevers grijpen
naast een
rechtmatig be-
lastingvoordeel**

bureaucratie en een starre, omslachtige regelgeving die niet is aangepast aan de realiteit op het terrein. Dossiers vangen stof en lopen vertraging op. Soms komt de vergunning twee jaar (!) te laat. Voor organisaties en hun donateurs is het behelpen of afhaken. Waardevolle initiatieven verliezen middelen, gulle gevers grijpen naast een rechtmatig belastingvoordeel.

Oud zeer

Aan de politieke impasse is dit niet geheel te wijten: de problemen dateren al van vóór 2007. Alle politieke contacten, brieven en parlementaire vragen ten spijt. Nochtans is het probleem eenvoudig te verhelpen. De technische voorstellen liggen al jaren op bureaus in de Wetstraat, zonder gevolg. Je zou haast denken dat minister Reynders hier minder wakker van ligt dan van die andere aftrek, de notionele. Je kan bijna niet anders dan er een bewuste boycot in zien.

Daarom is het hoog tijd om het systeem van de fiscale attesten weer vlot te trekken. Zelfs in politiek en financieel moeilijke tijden. Sterker nog: net nú, op het moment dat de overheid bespaart op subsidies allerhande, worden giften een steeds belangrijkere levensader voor goede doelen. Bovendien bouwen we, door 'geven' te promoten, een meer solidaire en activistische samenleving. Alle beetjes helpen. Een kleine ingreep van de overheid in ruil voor zo'n return. Dat is toch een kleine prijs voor solidariteit?

Dirk Verbist is directeur van de FOV, de Federatie voor sociaal-cultureel werk.

De FOV is de federatie van 130 landelijk erkende sociaal-culturele organisaties. Onder meer Pax Christi, Amnesty International, Davidsfonds, Oxfam Wereldwinkels, Welzijnzorg, EVA, OKRA, KVLV, Curieus, Vormingplus, Natuurpunt Educatie... maken er deel van uit. Elk jaar zijn een aantal van de leden bij de genomineerden voor de De Standaard Solidariteitsprijs.